

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 10. S. Adamnanus Abbas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

S. Wilfridus impetrata Sententia sibi ^{Sæcul. VIII.}
 favente, Romæ permanere, & ætate jam ^{A. C. 704.}
 inclinata ab omnibus Mundi negotiis li-
 ber ibi vitam claudere cupiebat, sed Pa-
 pa & totum ejus Concilium in virtute
 obedientiæ, quam promiserat, S. Viro
 præceperunt, ut in Angliam, populorum
 solatium & amicorum gaudium futurus,
 reverteretur. Roma discedens Reliquias,
 pannosque ex Purpura & Serico ad or-
 nandas Ecclesias, asportavit, sed in Gal-
 liam reductum gravis morbus corripuit. ^{6. 53.}
 Igitur cum equi jactationem ultra ferre
 non posset, in lectica Meldas delatus est,
 quo pene ad extrema redactus pervenit.
 Cum ibi quadriduo jacuisset, quin ullum
 alimentum posset capere, apparuit ei S.
 Michael, eique promisit, adhuc annis ^{6. 54.}
 quatuor superstitem futurum. Vera
 nunciassse Angelum, eventus docuit;
 nam post lapsum paucorum dierum S.
 Wilfridus convaluit, & prosperis ventis
 in Angliam appulsus est.

§. X.

S. Adamnanus Abbas.

Sub illud tempus Rex Alfridus S. Adam-
 nanum Presbyterum & Abbatem
 Hyanum, suæ Nationis, id est, Hiberno-
 rum, Legatione fungentem, excepit. Cum
 in Nordhumbria moraretur, nactus est oc-
 casionem observandi Ecclesiæ Anglicanæ

Hist. Eccles. Tom. IX.

Oo. con.

Sæcul. VIII.

A. C. 704.

Bed. V. hist.

c. 16.

ibid. c. 22.

consuetudines, virique doctissimi Hospitem hortabantur, ut eas amplecteretur, quod essent Ritus Ecclesiæ universalis utique opinioni Hibernorum, paucorum hominum, & in extremo orbis angulo habitantium, anteponendi. Præsertim S. Ceolfridus Abbas Viromuthensis, cujus Monasterium Adamnanus invisit, cum virum sapientem, humilem & piissimum experiretur, ei persuadere aggressus est, ut patriæ morem abjiceret. Dicebat de Tonsura Clericali: *Frater mi! tu, qui Coronam immortalem speras, cur Coronam imperfectam in capite præfers? si S. Petri societatem quæris, cur illius Tonsuram servas, cui Petrus Anathema dixit?* Adamnanus respondit: *Scias velim, Frater! me, etiamsi Simonis Tonsuram habeam, nihilominus ejusdem errores abominari.* Tandem, cum esset virtutis amans, & in Scripturis versatus, victas manus dedit, & quæ in Anglia didicit, patriæ suæ consuetudini præhabuit.

*Bed. V. hist.*c. 16. *Sup.*

l. XXXIV.

§. 15.

10. 4. *Act.**SS. Ben. p.*

602.

Is in tribus Libris vitam S. Columbani, primi Abbatis Hyani, qui a Magno S. Columbano discerni debet, scripsit. Præterea Descriptionem Locorum Sanctorum Jerosolymæ concinnavit ex commentario Episcopi cujusdam Galli nomine Arculphi, qui iter Jerosolymam suscepit. Habemus utrumque opus, in quorum altero meminit alicujus Ecclesiæ in

in Valle Josaphat, ubi Sepulchrum San-
 ctæ Virginis monstrabatur, *sed*, inquit, Sæcul. VIII. A. C. 704.
nescitur, quo tempore, a quo, vel quomodo Sepulchrum Sanctæ Vir-
ejus Corpus ablatum fuerit, vel in quo lo- ginis.
co Resurrectionem expectet. ()* Ergo jam
 illa ætate S. Virgo Jerôsolymæ obiisse
 credebatur, sicut infra Adamnanus ex-
 pressis verbis notat, sed necdum crede-
 batur resuscitata. Idem Auctor scribit,
 in illo loco deserti, in quo S. Joannes de- c. 18. L. II. c. 23.
 gebat, locustas fuisse inventas, quibus, in
 oleo coctis, accolæ pauperes vesceban-
 tur; item arbores, quarum folia lata &
 longa colorem lactis & mellis saporem
 habebant. Dicit, illud ipsum esse, quod
 in Evangelio mel sylvestre appellatur. Matth. 3. 4. Lib. III. 3.
 Arculphus etiam Constantinopoli fue-
 rat, narratque, ibi veram Crucem fuisse
 asservatam, & in triduo Majoris Heb-
 domadæ solemniter fuisse populo osten-
 sam.

O o 2

(*) Huic Adamnani dubio, & Fleurii Reflexio-
 ni opponitur, quod S. Joannes Damascenus scri-
 bit orat. 2. de Dormit. Deip. post triduum, tu-
 mulo aperto, Corpus Beatissimæ Virginis non fu-
 isse inventum. Ceterum R. P. Boucher O. S.
 Franc. in suo itinere ad plagas Orientales scribit,
 se in Sacello hujus S. Sepulchri incrementum Deo
 Sacrificium obtulisse, atque rectum Sacelli, in
 majore Ecclesia positi, quindecim pedes lon-
 gum, quatuordecim latum, & novem altum esse
 testatur.

Sæcul. VIII. fam. S. Adamnanus hunc librum Regi
A. C. 705. Alfrido dedit, qui eum donis cumulatum
 dimisit.

Ad sua reversus, Fratribus Monasterii sui Hyani, & omnibus, qui huic Monasterio subiciebantur, frustra conatus est persuadere, ut morem Ecclesiæ reciperent; in Hiberniam deinde delatus ceteros ferme omnes suo hortatu, quæ in primis modestia commendabat, eo adduxit, ut veterem consuetudinem dimitterent. Paschate cum illis secundum Ritus totius Ecclesiæ celebrato ad Insulam suam rediit, rursusque suos Monachos instantissime hortatus, ut mentem mutarent, nihil ab obstinatis impetravit. Obiit Vir Sanctus vigesimo tertio Septembris ejusdem anni, qui septingentesimus quintus fuisse creditur.

§. XI.

Justinianus Imperator restituitur.

Hoc anno Justinianus Imperator Scythiam denuo conscendit. Cum morum re trajiceret, a Bulgaris opem flagitante, sæva incumbente tempestate, locorum aliquis in tanto periculo suggestit consilium: *Fac Deo votum; si tibi imperium reddiderit, nullam te vindictam contra inimicos tuos suscepturum.* Justinianus ira commotus respondit: *Cælum me perdat, si vel uni eorum pepercerim.*

Theoph. an.

Asp. p. 312.

S. Niceph.

p. 27.